

RAS
(Rasspecifika Avelsstrategier)
för
Dogo Canario

Version 2
2016

Sammanställt av: Tora Knifström, Ann- Louise Haag

<u>Innehållsförteckning</u>	<u>Sida</u>
Rasens historia	1
Dogo Canario i Sverige	1
Rasklubben	2
Registreringar per år	2
Inavelstrend	2
Hanhunds- och tikanvändning	3
Ålder vid första kullen	3
Genomsnittlig kullstorlek	4
Mål, population	4
Strategi	4
Höftledsdysplasi	4
Armbågsledsdysplasi	5
Sammanfattning, hälsa	5
Mål, hälsa	5
Långsiktiga	
Kortsiktiga	
Strategi	5
MENTALITET/ FUNKTION	6
MH	6
BPH	6
Mål, mentalitet/funktion	7
Strategi	7
EXTERIÖR	7
Mål, exteriör	7
Strategi	8
Förankring hos medlemmarna	8
Källhänvisningar	8

Rasens historia

Rasen utvecklades på Kanarieöarna och då främst på Teneriffa.

Det första som finns skrivet om Perros de Presa från Kanarieöarna är från 1515. Dessa hundar togs till öarna av de spanska erövrarna och användes då bl a till jakt av vildhundar. De började sedan främst användas som hjälp åt slaktare att kontrollera nötboskapen, som boskapshundar och vakthundar.

Det som finns att läsa om deras utseende är att de var väldigt starka och bastanta med stort huvud, hängande öron och lång svans. Detta är vad man vet om de gamla, äldre, ursprungliga Presa Canario av vilka det troligen inte fanns något exemplar kvar av i början på 1900-talet.

Det enda som finns kvar av de hundar som kom med de spanska kolonistörerna är "el Padenco Canario" och "el Perro Ganado Majorero", den sistnämnda är väldigt central i detta sammanhang då molosserhundar uppfödda på Kanarieöarna utan en stor genbas från denna ras varken kan eller ska räknas som en riktig/renrasig Perro de Presa Canario.

Från början av 1900-talet fram till 1940-talet började man korsa olika hundraser som t ex Grand Danois, Bullterrier, Spansk Mastiff, Engelsk Bulldog, "Perro de Ganado Majorero" för att få fram en hund som var oslagbar i kamp, 1975 fanns inga av dessa hundar kvar. De Perro de Presa de Canario som finns idag är direkta ättlingar av särskilda korsningar av olika molosserhundar från och med 1975 som ägde rum först på Gran Canaria och sedan även på Teneriffa. Raserna som användes var Napolitansk Mastiff, Engelsk Bulldog, Bullterrier, Staffordshire Bullterrier, Bullmastiff, Grand Danois, Rhodesian Ridgeback (till liten del), "Perro de Ganado Majorero, Spansk Mastiff, Amerikansk Staffordshire Terrier, Amerikansk Pit Bullterrier, Dogue de Bordeaux (till liten del), Amerikansk Bulldog (till liten del) och Fila Brasileiro (till liten del).

På Gran Canaria använde man i början hundarna främst till hundkamp medan man på Teneriffa försökte få fram en hund som passade som sällskaps- och vakthund. Hundkamper blev med tiden dock allt mindre populärt och idag liksom i början av 70-talet existerar de knappt.

Den första rasstandarden publicerades i hundtidningen Doggy people i slutet på 70-talet. 1982 skapades el Club Español del Perro de Presa Canario och 1989 erkände La Real Sociedad Española rasen.

FCI erkände rasen under namnet Dogo Canario 4 juni 2001.

Dogo Canario i Sverige

Rasen introducerades i Sverige i slutet av 90-talet. Den första av rasklubben kända importen till Sverige skedde 1997. Det var en tik vid namn Tirma de la Jacha, från Gran Canaria. Nästa för rasklubben kända import var en hanhund vid namn Suti de Moyantigot, han importerades 1998. Ingen av dessa hundar registrerades i SKK då rasen vid den tiden inte var godkänd enligt FCI.

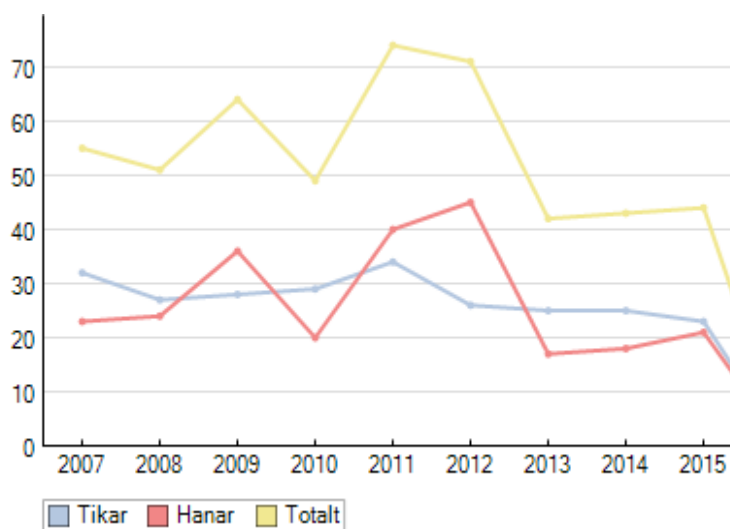
2007 godkändes rasen och Dogo Canario kunde registreras i SKK. 2007 registrerades också första kenneln, Presagaute's, och deras första svenskeregistrerade kull kom samma år.

Rasklubben

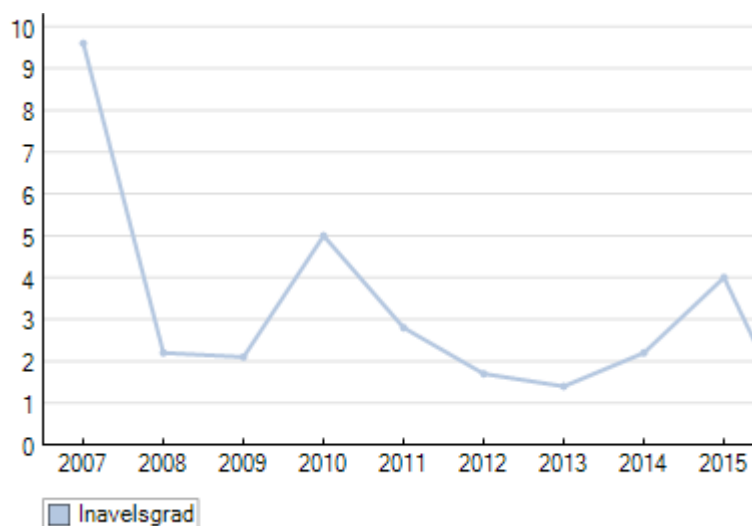
Svenska Dogo Canario Klubben bildades 2011, på initiativ av Ann- Louise Haag och Patrick Huisman. Första mötet ägde rum i Säftele den 4/6 2011. 17 personer närvarade på detta möte. I december 2011 blev rasklubben godkänd av SKK.

Registreringar per år

Mellan 2007 och 2015 registrerades 495 Dogo Canario i Sverige, utav dessa var 250 tikar och 235 hanar. 105 av totalsumman var importer. Det största antalet importer har kommit från Spanien, många kommer också från Norge.

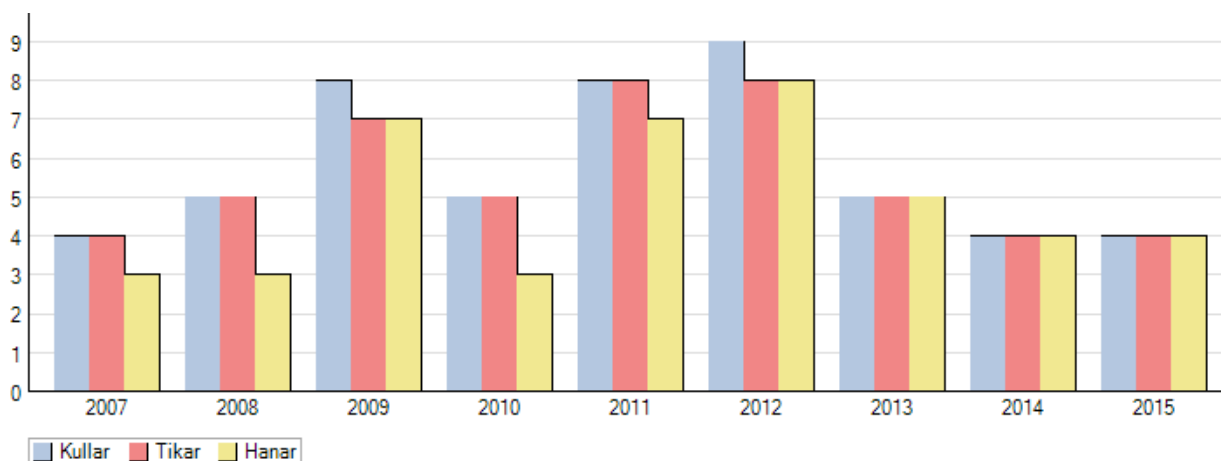
Inavelstrend

Mot bakgrund av de hälsorisker en hög inavelsgrad medför och med hänsyn till rasens långsiktiga utveckling bör parning mellan närbesläktade individer undvikas. Ett riktmärke är att aldrig para hundar som är närmare släkt än motsvarande kusiner. En sådan parning ger en inavelsgrad hos avkomman på 6,25 procent. Detta ska ses som en övre gräns och är inte en önskvärd procentsats.

Inavelsgraden hos Dogo Canario i Sverige har inte varit högre än 5% sedan 2007.

Hanhunds- och tikanvändning

Aveln har inte dominerats av några specifika hundar, användningen ser ut som följer:
Mellan 2007 och 2015 har

- 20 tikar använts i avel 1 gång.
- 10 tikar använts i avel 2 gånger.
- 4 tikar använts i avel 3 gånger.

- 15 hanhundar använts i avel 1 gång.
- 11 hanhundar använts i avel 2 gånger.
- 5 hanhundar använts i avel 3 gånger.

Vid registrering av kull var alla avelsdjuren utom en tik och tio hanhundar svenskregistrerade.

Ålder vid första kullen

Genomsnittsåldern vid första kullen mellan åren 2007 och 2015 var för tikar 3,7 år, och för hanar 3,2 år. Ingen hund var under 2 år eller över 5 år.

Genomsnittlig kullstorlek

	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2015
Kullstorlek i genomsnitt	7,3	7,8	6,5	7,6	8,4	6,8	9,4	5,8	8,5
Antal kullar	4	5	8	5	8	9	5	4	4

Utifrån informationen på avelsdata kan man utläsa att den genomsnittliga Dogo Canarion i Sverige får 7,5 valpar per kull.

Mål, population

- Att bibehålla avelsgraden på en låg nivå.
- Att öka den genetiska variationen.

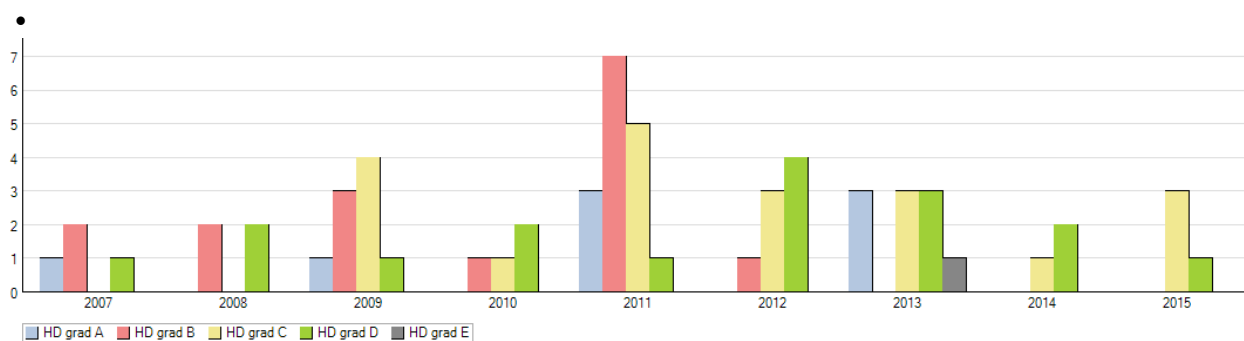
Strategi:

- Att till avel inte använda mer närbesläktade avelsdjur än kusiner, motsvarande inavelsgrad 6,25%.
- Att endast i undantagsfall upprepa samma kombination vid parning.
- Uppmuntra till import av hundar som kan bidra med genetisk variation.
- Rasklubben bibehåller samt utvecklar vid behov sina avelsrekommendationer för valphänvisning.

Höftledsdysplasi

Av 390 födda hundar mellan 2007 och 2015 är endast 62 röntgade för HD (16%). Fördelning:

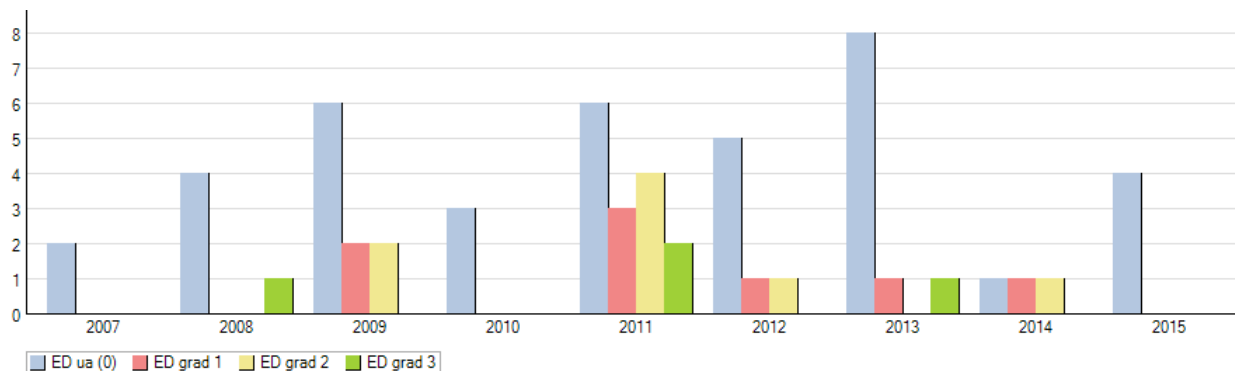
- 13% HD A
- 26% HD B
- 32% HD C
- 27% HD D
- 2% HD E.

Armbågsledsdysplasi

Av 390 födda hundar mellan 2007 och 2015 är endast 59 röntgade för ED (15%). Fördelning:

- 66% ED 0
- 14% ED 1
- 14% ED 2
- 7% ED 3.

Sammanfattning, hälsa

På grund av det låga antalet röntgade individer, både för HD och ED, är det svårt att bedöma hd-status för rasen som helhet. Från den statistik som finns idag kan man utläsa att det finns problem både vad gäller HD och ED, men att procentuellt sett är höftledsdysplasi mer representerat i rasen.

Mål, hälsa

Långsiktiga

- Att hålla HD- samt ED- graden inom rasen så låg som möjligt.
- Att till avel endast använda friröntgade individer.

Kortsiktiga

- Att öka antalet röntgade individer.
- Att till avel endast använda röntgade individer.

Strategi

- Att rasklubben kontinuerligt uppmanar och informerar om vikten av att höftledsröntga samt armbågsröntga sina djur, oavsett om de ska gå i avel eller inte.
- Att rasklubben bibehåller samt utvecklar rekommendationerna för valphänvisning.

MENTALITET/FUNKTION

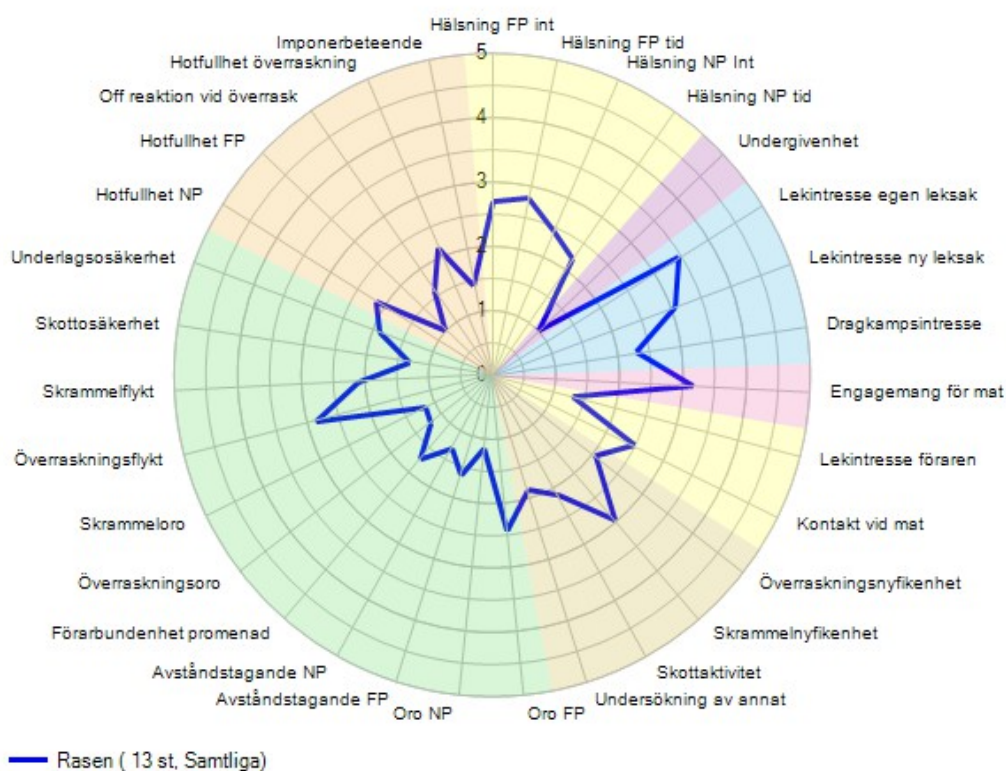
Karaktär: Dogo Canario ger ett lugnt intryck och har en uppmärksam blick. Den är särskilt lämpad att utföra vaktfunktioner och har traditionellt använts till att driva och sköta nötboskap. Rasen har ett jämnt temperament och ett stort självförtroende. Skallet är djupt och dovt. Den är lydlig och foglig tillsammans med familjen, trogen sin ägare men kan vara mistrogen gentemot främlingar. Attityden är självsäker, värdig och något distanserad.

MH

Av 390 födda Dogo Canario mellan 2007 och 2015 har endast 12 stycken genomfört MH. Något medelvärde för rasen kan inte räknas ut förrän minst 40 individer är beskrivna, därav minst 15 hanar och minst 15 tikar.

BPH

Medelvärde

Mål, mentalitet/funktion

- Öka antal individer som genomför mentalbeskrivning.
- Att avelsdjur alltid skall vara mentalbeskrivna.

Strategi

- Att rasklubben uppmanar uppfödare samt ägare att mentalbeskriva sina hundar.
- Att rasklubben årligen anordnar tillfällen för mentalbeskrivning för sina medlemmar, med målet att BPH skall vara den huvudsakliga.

EXTERIÖR

Dogo Canario är en medelstor ras av molossoïd- typ, robust och välbalanserad. Enligt standard skall mankhöjden på hanhundar vara 60-66 cm, och hos tikar 56-62 cm. Hos mycket typiska exemplar tillåts en avvikelse på 2 cm åt båda hållen.

Vikten skall hos hanhund vara 50-65 kilo, och hos tik 40-55 kilo.

Pälsen skall vara kort, grov och slät. I standarden tillåts alla nyanser av tigrerad, från mörk kastanjefärg till ljus grått eller blont, fawnfärgad i alla nyanser ända till sandfärgad.

Vitt kan förekomma på bringan, undersidan av halsen, eller strupen samt på bakbenen och baktassarna. Önskvärt är att vitt förekommer i så liten utsträckning som möjligt.

Masken skall alltid vara svart, och aldrig gå högre upp än till ögonen.

I SRD (Särskilda Rasspecifika Domaranvisningar) tillhör Dogo Canario FCI grupp 2.

Gruppen omfattar flera brakycefala raser samt stora, tunga raser av molosstyp liksom mastiffer och bergshundar. Det är av största betydelse att de inte har groteska dimensioner eller är överviktiga. Det är viktigt att de har sund och stark kroppsbyggnad, så att de kan bära upp den rastypiskt tunga kroppen och huvudet i enlighet med standardens krav. De måste kunna röra sig utan synbar ansträngning eller besvär.

Rosslände andhämtning, alltför tungt hängande huvud och kraftig salivutsöndring är heller inte normaltillstånd hos några raser.

Fransysk benställning och veka handleder, kohasighet eller frånvaro av vinklar i bakstället är inte normaltillstånd hos några raser.

Mastiffer och några av de molossoïda raserna har riklig och löst liggande hud som dock aldrig får överdrivas och förorsaka hud-, ögon- eller läppproblem. Huden ska vara frisk och utan tecken på irritation.

Mål, Exteriör

- Att bevara Dogo Canarios exteriör enligt rasstandard.
- Att öka antalet officiellt utställda hundar i Sverige för att kunna få en god överblick av den exteriöra statusen.

Strategi

- Att i rasklubben bibehålla samt utveckla avelsrekommendationerna gällande utställningsresultat.
- Att när rasklubben uppnått steg 2 i SKKs organisation, anordna officiell utställning.
- Att rasklubben uppmuntrar till att endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Förankring hos medlemmarna

RAS- dokumentet redovisades för medlemmarna på årsmötet den 12/3 2016.

RAS skall vara ett levande dokument som förändras i takt med förutsättningarna och behoven inom rasen.

Källhänvisningar

- FCI- standard för Dogo Canario 346
- SKK Avelsdata
- skk.se
- ”El Perro de Presa Canario, su verdadero origen: La verdadera historia sobre el origen de la raza” av Manuel Curto Gracia, 2014
- Särskilda Rasspecifika Domaranvisningar, SRD